

[H. C. Toft.]

ministeren næsten sit forslag identisk med de forslag, han afviste, da det var vore forslag.

Det var afvisning i sin tid med hensyn til ejendomsbeskatningen. Vi har vel håb om, at det nu bliver til, at ministeren følger os helt på vej. Det samme gælder jordlovgivningen; det skridt, den højtærede minister har taget med det forslag, der for tiden behandles i tinget, er vel kun et brette nøk — måske for ministeren et stort nøk — over mod den konservative jordpolitik. Det gælder også vore forslag sidste år om hjemmemarkedspriser; det må kun beklages, at ministeren ikke ville være med på det pågældende tidspunkt; det medførte de ulykker, jeg nævnte før i forbindelse med inflationen. Hvorfor så langsomt på vej, højtærede landbrugsminister? Det ville have været til gavn for dansk landbrug, om ministeren og dermed regeringen havde accepteret den konservative politik på et tidligere tidspunkt. Dog bedre sent end aldrig. Men gør det nu helt, højtærede landbrugsminister, og gør det snart!

Vi giver tilsagn om samarbejde i udvalget, der skal nedsættes om de her foreliggende lovforslag, men vil først efter udvalgsbehandlingen kunne vurdere, hvad der økonomisk ligger i dem.

Kirkegaard: Når man skal tage stilling til en kornlov for det kommende høstår, kan man ikke undgå at lægge mærke til, at prisen på visse kornsorter af foderkorn i indeværende høstår er steget ganske kraftigt, både i sidste kvartal af 1961 og i de 2 første kvartaler af 1962. Noteringen for byg, sådan som den har været anført i de jyske landboforeningers medlemsblad, viser fra oktober 1961 til maj 1962 en stigning på over 16 kr., nemlig fra 38 kr. til 54 kr. 50 øre pr. 100 kg. I en københavnsk avis lagde jeg forleden dag mærke til, at noteringen den 12. maj i år var ansat til 55 kr. 25 øre for foderbyg af bedste kvalitet. Den stigning, der her er tale om, er meget betydelig, og den synes at være ret stabil; der har kun i et par uger af de 3 kvartaler, jeg har nævnt, været en ganske ringe nedgang i noteringen. Men da ingen kan vide noget sikkert om den fremtidige prisudvikling, har de interesserede parter, landbo-

organisationerne og ministeriet, fremsat ønsket om en foderkornsordning med de højere basispriser, som anføres i det lovforslag, der her er til første behandling.

Hvis de forholdsvis høje priser på byg, vi har i øjeblikket, holder sig så nogenlunde, er der formentlig håb om, at vi kan komme ind under mere rimelige forhold end de hidtidige, hvad angår vor brødkornsordning. Det er efter min opfattelse uheldigt at have en brødkornsordning, der direkte animerer landbruget til at avle brødkorn i kvanta, der langt overstiger, hvad vi skal bruge til brød, og også overstiger, hvad et fornuftigt sædskitte i landbruget kræver. En ordning, hvorefter staten er pligtig at modtage ubegrænsede mængder brødkorn til en fast pris, påfører jo staten meget store omkostninger til modtagelse og opbevaring m. v. og til sidst et meget stort tab, når et stort overskydende kvantum skal tilbage-sælges til landbruget som foderkorn.

Teoretisk er der desværre efter lovforslaget mulighed for, at dette spild af arbejde og transport kan fortsætte, men der er også, når man ser hen til de nuværende kornpriser og den stabilitet, som har præget disse priser i de seneste måneder, en mulighed for, at de holder sig på det niveau, vi har nu, og så vil den brødkornsordning, vi har, delvis afskaffe sig selv. For mit vedkommende håber jeg på en sådan udvikling. Det er klart, at hvis priserne på foderkorn ligger så nogenlunde på højde med brødkornspriserne eller måske derover, vil afleveringen til staten til en fast pris gå ned til det halve eller deromkring, det vil sige til det kvantum, vi har brug for til brød.

Angående foderkornet vil jeg gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om han mener, at lagerlejen for foderkorn kan betragtes som en heldig nydannelse. Når foderkorn erfaringsmæssigt er billigst lige efter høst, regner jeg med, at årsagen er den, at en del landmænd ligefrem er nødt til at sælge på det tidspunkt for at skaffe penge, og når de senere på året er lige så nødt til at købe korn, så kommer de høje priser, som gælder på denne tid af året, netop den del af landbrugerne direkte til skade. Derfor vil jeg spørge ministeren, om ikke det vil være lige så heldigt med ensartede basispriser hele året rundt.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen